

Otvorený list ministrovi školstva SR

Obraciame sa na Vás takto verejne, keďže Vaše ministerstvo nereaguje na listy starostov obcí, ktoré Vám v týchto dňoch posielame. Všetky majú spoločnú tému – nemáme peniaze na školy. Obzvlášť je to zlé s materskými školami (MŠ) na vidieku.

To, k čomu nás cez financie vediete, má síce opodstatnenie v smerovaní k racionalizácii prevádzky a šetrení, kde sa dá, ale núti nás prijímať závery, ktoré si naši učitelia nezaslúžia a rodičov stavajú do často neriešiteľných situácií. Uznávame, že tam, kde je pokles detí, má sa to odzrkadliť aj v personálnom obsadení MŠ. Uvedomte si však, že sú to ľudia a situáciu nemôžeme riešiť s kalkulačkou v ruke na desiatinné miesta.

V porovnaní s mestami sme v nevýhode. tam sa dá znížiť počet tried alebo počet MŠ. Rodič si zmení trasu k MŠ o pár ulíc a ani to veľmi nepociť. V obciach to nemôžeme takto riešiť. MŠ je len jedna a vozíť deti do susednej obce nie je vždy pre rodinu možným riešením, lebo MŠ je málokedy totožná s trasou rodiča do práce. Navyše to neumožňuje ani organizácia hromadnej dopravy, odhladnuc od traumatizovania malých detí predčasným budením, atď.

Nedoriešený bol už spôsob odovzdávania MŠ obciam. Protestovali sme voči zanedbanej údržbe a modernizácii týchto budov. Odpoveď bola – odovzdanie prebehne aj v prípade nepodpisania protokolu. Tí, čo sme chceli školy prevziať ako sa má, sme dali urobiť znalecké posudky na kvantifikovanie nedostatkov. Ukázalo sa však, že to boli zbytočne vyhodnené peniaze. Peniaze na odstránenie v priebehu rokov nahromadených nedostatkov od štátu už neuvidíme nikdy.

Všetky opatrenia – znižovanie prevádzkových nákladov, nákladov na mzdy – sa začali robiť a tlačíme na ne, až keď prešli MŠ do pôsobnosti obcí. Prečo sa to však nerobilo za celé roky v čase, keď patrili štátu? My, starostovia a primátori, máme byť tí zlí, čo prepúšťajú, skracujú úväzky, prepúšťajú či siahajú na platy učiteľom pred odchodom do dôchodku, keď sa im to zatráva do jeho výpočtu? Podľa pravidiel, ktoré ste nastolili, je pre obec luxusom mať starších a skúsených učiteľov, lebo majú vyššie platy.

Pán minister, znevažujeme učiteľský stav a tým odsúvame na perifériu spoločnosti ľudí, ktorí majú formovať mladú generáciu. Skrátením úväzku nemôžeme nútiť znížiť úmerne aj ich výkon, lebo to jednoducho nejde. Dieťa totiž potrebuje celého a naplno oddaného pedagóga. Podobne je to aj s pomocným personálom. Kuchárka musí byť pri varení polievky rovnako dlho ako pred reformou a tiež bez ohľadu na to, či je v hrnci 5 alebo 7 litrov. Kumulovať pedagogické a ostatné profesie sa tiež nedá a zrušiť škôlku je veľmi necitlivý zásah do života obce.

Deti do MŠ dávajú mladé rodiny, ktoré majú spravidla nízke príjmy. Istá cestou zvyšovania poplatkov núti rodičov k zamysleniu, či vôbec dať dieťa do MŠ, alebo či sa im oplatí vôbec chodiť do roboty, keď pripočítajú narastajúce náklady na dopravu, atď. To, že k takému stavu dôjde, sme Vám signalizovali v dohodovacích konaniach. Pýtame sa – načo to vôbec bolo? Postávali sme po chodbách, niektorí vyše hodiny, zdôvodňovali potrebu... A výsledok? Strata času a popísaného papiera. My, starostovia a primátori, nemôžeme oddlížiť MŠ ako ste to robili Vy,

keď patrili štátu. Hradíme ich prevádzku aj teraz z obecného na úkor rozvojových aktivít obcí. Zo všetkých strán sľúbená záloha do 15.9.2004 nedošla, a tak si teraz vôbec nevieme predstaviť, čo bude na konci roka.

Spomeňte si, ako to bolo v závere minulého roka. Tiež nebolo peňazí, hoci nie tak málo ako teraz, a zrazu sa objavili asi na trikrát. Rýchlo, v zhone bolo treba rozdeliť, ani nebolo času pýtať sa, prečo práve toľko, kto deľil, podľa akého kľúča, atď. S odstupom času sme sa nestačili čudovať, že niekde museli rýchlo kupovať dva počítače, aby koncoročné prídeli minuli v starom roku. Inde sa zase báli dať učiteľke 30-tisícový plat, tak presunuli peniaze do budúceho roka, no potom o ne prišli! To bola vizitka práce, keď školstvo riadil štát. Nesystémovosť, nekonceptnosť, priestor na rozdeľovanie podľa nedefinovaných, netransparentných pravidiel. A teraz tento spôsob vnucujete aj nám.

Nemožnosť presunúť financie z roka na rok bola jedna z prvých vecí, ktorú sme nevedeli pochopiť, keď sme prevzali MŠ aj s pravidlami ich hospodárenia. Každý rozumný hospodár, keď je aj málo, tak si dva, tri roky šetrí a potom naraz opraví strechu. Teraz, keď to chceme takto robiť, dáte nám toľko, že si nemáme čo odložiť a problém je – podľa Vás – opäť vyriešený.

Za toto všetko začíname byť ľuďom na posmech. Vy ste samospráva? – pýtajú sa – keď vám mantinely riadenia určuje niekto druhý? Navyše ten, kto to robil zle a teraz vás navádza, čo a ako zmeniť. Jedným dychom dodávajú – berte si príklad z Rómov. Aktivačný príplatok bol 1 000,- Sk, rozbili 6 výkladov a už zasadala vláda a bolo 1 500,- Sk. Stav, ktorý zastupujeme, nesvedčí takýto rukopis, ale pýtame sa – nie je to preto, že sme (ZMOS) slušní? Nie sme totiž v pozícii našich kolegov vo vyspelej Európe, kde ide tretina podielových daní obciam, tretina samosprávnym krajom a rovnaký diel štátu. Urobte to a uvidíte, ako bude Slovensko za pár rokov vyzeráť.

Verejne Vás vyzývame: Prehodnoťte tento stav. Vy rozhodujete o tom, čo bude v učebniciach a ako sa deti budú učiť. Nás nechajte slobodne rozhodnúť o hospodárení, čo vieme lepšie ako vy, lebo vychádzame v prvom rade z miestnych potrieb. Vytvorte nám na to najzákladnejšie podmienky. Signalizácia posledných dní síce hovorí, že sme cestou fiškálnej decentralizácie konečne už vykročili k zvyšovaniu percenta stálych a priamych príjmov obcí. Možno už teda nebudeme na chvoste Európy v priamom prísune daní na rozhodnutie ľuďom, ktorí ich tvoria. Tento rok je však po starom a je nutné zastaviť to nesystémové konanie, ktoré nás nútiť na vidieckych MŠ robiť.

Združenie obcí EKOTORYSA, Združenie obecných úradov POD BRANISKOM, Obce mikroregiónu EUROŠARIŠ, Miniregión HANUŠOVCE, Združenie obcí HORNÁ TOPLA, Mikroregión ONDAVA, Združenie obcí HORNÁ TORYSA

VÝZVA: Pridáte sa, kolegovia – starostovia, k nám?

Za EKOTORYSA, ktoré iniciovalo tento otvorený list, Ladislav JAMBRICH, starosta obce Haniska (okres Prešov)

Drienovské internetové stránky majú novú tvár

Drienov

Úvod | História | Základné údaje | Občasník | Firmy | Fotogaléria | Erb

Tí, ktorí majú pripojenie do internetu a navštevujú aj naše stránky, si všimli, že od novembra majú novú podobu. A nielen to, pribudli na ne nové rubriky a to: **Servis pre občana**, kde si môžete nájsť ako riešiť rôzne životné situácie, hľadať zamestnanie, telefónne čísla bytových staníc aj firiem, poštové smerovacie čísla, odchody autobusov a vlakov. Nová je aj časť **Úradná tabuľa** v ktorej nájdete: harmonogram vývozu domového odpadu, informácie z OcÚ a matriky, všeobecne – záväzné nariadenia obce, poplatky a oznamy atď. Každý nový občasník je aj na internete. Do fotogalérie stále pribúdajú nové fotky. V časti firmy máme firmy a organizácie nachádzajúce sa v Drienove. Týmto vyzývame firmy a organizácie, ktoré sa tam ešte nenachádzajú, aby to oznámili na OcÚ, veľmi radi ich tam dopíšeme. Pribudla aj anketa o vzhľade stránok. Môžete hlasovať.

IX. Gorazdove organové dni

Podpolianske osvetové stredisko vo Zvolene usporiadalo po deviaty krát celoslovenskú prehliadku organistov neprofesionálov. Táto prehliadka sa konala 23. až 25. septembra v rytierskej sieni Zvolenského zámku. Našu Základnú umeleckú školu reprezentovala žiačka Dominika Ščepitová, ktorá našťudovala a predviedla skladby M. Sch. Trnavského Prelúdium a Toccato od C. Seixasa. Jej výkon bol vyhodnotený na odbornom seminári ako pôsobivý, muzikálne i technicky brilantne zvládnutý. I keď zatiaľ študuje hru na klavíri, k organu má veľmi blízko. Vie sa veľmi dobre prispôbiť organovej hre a zvládnuť odlišnosti klavírnej a organovej interpretácie.

Prehliadka sa konala na novom trojmanuálnom digitálnom organe, ktorý má pekné romantické registre, no zároveň je vhodný i na starú barokovú hudbu. Po samotnej prehliadke sme mali možnosť vypočuť si polorecitál hosta Mgr. art. Mareka Vrabela. Jeho vystúpenie bolo veľmi náročné, avšak pôsobivé a excelentné.

Poslaním podujatia je zvyšovať umeleckú interpretačnú úroveň organistov, vytvárať priestor pre vzájomné stretnutia, výmenu skúseností a prezentáciu organistov. Konfrontovať výkony organistov i z pohľadu odborníkov, usmerňovať ich činnosť a umelecký rast. Prehliadka mala nesúťažný charakter. Jednotlivé vystúpenia sledovala odborná komisia a vyhodnotené boli na odbornom seminári. Účastníci sa predstavili s programovým blokom skladieb výlučne z originálnej organovej literatúry. Naša účasť na tomto podujatí a stretnutia so vzácnymi ľuďmi nám dali chuť do ďalšej práce, boli podnetné a inšpirujúce.

Zuzana Marcinová

Spoločenská kronika

Novonarodení Drienovčania:

Dominik Kišiday	23. 09.	Kvetná 45
Dalibor Petrovič	12. 10.	Letná 10

Sobáše:

25. 09.	Martin Pohlotko,	Drienov, Záhradná 48
a	Zuzana Žigová,	Lemešany 437

16. 10.	Marek Havrila,	Drienov, Okružná 31
a	Michaela Nemcová,	Drienov, Žižkova 84

23. 10.	Juraj Pohlotko,	Kendice 315
a	Mária Balogová,	Drienov, Pod Dvorom 2

30. 10.	Michal Lengyel,	Rozhanovce, Dúhová 2
a	Mgr. Jana Kočiščinová,	Drienov, Okružná 9

23. 10.	Miroslav Gábor,	Kecerce 128
a	Helena Balogová,	Drienov, Pod Dvorom 23

Navždy sme sa rozlúčili:

28. 09.	Jozef Kmec, 67-ročný	Osloboditeľov 20
19. 10.	Jozef Fialka, 45-ročný	Záhradná 10
25. 10.	Jozef Biľý, 72-ročný	Partizánska 10

Spomienky na detstvo prežité v Drienove

V starobe človek často a rád spomína na veci dávno minulé. Moje spomienky sú veľmi podobné spomienkam tých, čo svoje detstvo preživali pred 70 – 80 -timi rokmi, lebo vtedy skoro všetky deti mali podobný život. Taký, aký im čas a vývoj sveta doniesol.

Dnešné deti sú obklopené mnohými vecami, fantastickou technikou a asi majú menej povinností, čo sa týka fyzickej práce okolo domu. Naš život bol jednoduchší. Učenia sme mali málo, ale po splnení povinností okolo hospodárstva – nanosiť slamu, ostatné krmivo do maštale, vykydať hnoj, priniesť dreva k peci a pod. - sme mali voľnosť pohybu. Nabehali sme sa toľko, koľko nám sily stačili. Záhrady, dvory boli naše. Vtedy nebolo takých vysokých plotov a vysadených záhrad.. Spolu s hydinou sme preskakovali susedove ploty a nik sa nerozčuľoval a nezakazoval nám to.

Za záhradou mal každý kúsok poľa na zeleninu, len tak, aby mal pri ruke – aby nemusel pre ňu na pole. Mali sme aj my. Lenže keď sa zelenina stále na to isté miesto seje, tak je potom biedna. Musí sa z času na čas preosiať iným druhom plodiny. Tak aj môj otec zasial na záhumienok ovos. Bol taký krásny, že radosť bola naň pozerieť. Ovos má veľmi peknú slamu, keď dozrieva a mäkkú ako hodváb. Naš už bol

presne taký, len sa tak žltozelenal. Bol trochu prehnutý a keď sa vo vánku vlnil, pôsobil ako mäkký koberec. Bola to pastva pre oči.

V časech môjho detstva bývalo v rodinách po 5-6, ale aj viacej detí. A tak sme sa raz v lete, po vykonaní pridelennej práce, veľká partia vybrali po záhradách vykúpať sa na Torysu. Pristavil nás ten ovos. Jeho hodvábná slama nás neodolateľne lákala. Nakláňal sa na miernom svahu a bol taký hladučký, že sme museli vyskúšať, ako sa po ňom dá šmýkať. A veru že sa dalo! Párkrát sme ho zmerali, vykúpali sme sa v ňom, vybláznil. Kým sme sa spamätali, tak bol ovos udupaný, vymlátený na koreni. Bolo že to „radosť“, keď prišli rodičia domov!!! Plač a krik sa ozýval z každého domu. Aj keď nás rodičia inokedy nebili, vtedy urobili výnimku, dostali sme poriadny výprask. Čím bol kto starší, tým viac sa mu ušlo. Otec potom už len skosil slamu. Aspoň ju nemusel voziť ku mláťačke a záhumienok bol preosiaty a zúrodnený.

No uznajte, nemali sme vtedy zábavný život? Nemuseli sme sa pozerieť na všelijaké hlúpe filmy a zábavné programy. My sme si ich robili sami.

Spomínajúca dôchodkyňa

Modelárstvo v Drienove nezahynulo

Aj napriek tomu, že pán učiteľ Illiáš učí v Šarišských Bohdanovciach, nájde si čas a príde nás, modelárov, pozrieť.

Vít'azstvo v Košiciach

Napriek obrovskej účasti modelárov z okolitých miest a Košíc sme dokázali na súťaži v tomto meste uspieť. Potešili nás títo modelári: Filip Krišš, ktorý si vybojoval 3. miesto za diorámy, Kristián Očenáš, ktorý sa umiestnil na 2. a 3. mieste, ale najväčšiu radosť nám urobili Lukáš Žemba svojimi dvomi prvými miestami (dostal za ne sošky) a František Marcin svojím 1. miestom za tank a dvomi druhými miestami.

Medaily z Bardejova

Zo súťaže v Bardejove sme si odniesli silné zážitky a medaily. Videli sme na Dukle ozajstné boje vojakov a napriek silnému dažďu to bolo super. No na súťaži to bolo o inom. Úspešní boli títo chlapi: Očenáš vybojoval pre Drienov jedno 1., jedno 2. a dve 3. miesta. Malý, ale šikovný modelár Lukáš Žemba vyhral dve 1. miesta a František Marcin jedno 1., dve 2. a jedno 3. miesto.

Výstava v Prešove

Ako každý rok, tak aj tento, sme mohli nahliadnuť do sveta modelárov. Vo štvrtok sme priniesli modely do Čierneho Orla. Potom bola dvojdná výstava, na ktorej si ľudia mohli prezrieť modely. V nedeľu poobede bolo ukončenie výstavy. Pohrali sme sa s autíčkami, poradili so staršími a išli domov. Najbližšia súťaž bude v Poprade.

František Marcin

Miniatúry zo života

Stalo sa nestalo v Drienove

Nie nadarmo sa hovorí, že opitý človek sa podobá na opicu. A ešte sa hovorí, že blázon a opilec sa nikdy neprizná k svojmu stavu. Tak si predstavte taký živý obrázok zo starej drienovskej krčmy: Ako teraz, tak aj voľakedy si niektorí ľudia chodili ukladať peniaze ku krčmárovi, aj keby na chlieb nebolo. Taká partia pravidelne sedávala pri stole v ufúľanom tmavom kúte. Pili to najlacnejšie, čo sa dalo, len aby mohli viackrát obrátiť. Medzi nimi, žiaľ, aj ženy, čo bol (a je) mimoriadne tragikomický obrázok. Postavy zanedbané, oblečenie špinavé a obnosené, tváre zdeformované, pohyby nieisté a smiešne, reči na zaplakanie... No a v takej spoločnosti zaznel z úst jednej prítomnej „krásavice“ ten vzletný výrok, ktorý si vtedajší Drienovčania radi v určitých situáciách pripomínali: „Joj, jaké sme tu šicke šumne ľudze – ja, svät Bobrek i cetka Krištofaňa!“

(Priezviská postáv sú zmenené.)

Moje leto na Mallorce

Každý bude so mnou asi súhlasiť, keď poviem, že jazyk sa najľahšie učí priamo v krajine, v ktorej ním hovoria. A tak som sa v lete vybrala na tri mesiace do Španielska dúfajúc, že to na mne zanechá aké – také jazykové stopy. Zanechalo. Ale podme pekne od začiatku.

Mallorca (v španielskom znení Majorka) bola posledným miestom v Španielsku, ktoré by som chcela navštíviť. Hneď som si predstavila ostrov plný Nemcov a hlučnej hudby, niečo, čo so Španielskom nemá až tak veľa spoločného. Bohužiaľ, nemala som na výber. Agentúra, ktorá sprostredkúva aupairsko - študijné pobyty, mala v ponuke iba zopár rodín, ktoré chceli zamestnať dievčatá na krátky čas. Vlastne som bola jediné dievča, ktoré zo Slovenska tento rok umiestnili. A tak som sa dostala na východné pobrežie, ktoré patrí medzi najatraktívnejšie časti Mallorcy.

Koncom júna bežala sezóna už v plnom prúde. Rodina, v ktorej som bývala, vlastnila hotelový komplex pri malej romantickej pláži. Mojou úlohou bolo starať sa o polročné dievčatko a dvoch chlapcov, ktorých som vyučovala každý deň Angličtinu a od ktorých som sa ja chcela učiť španielsky. Rodina bola veľmi priateľská a deti milé a disciplinované. Až na malú chybičku krásy. Nerozprávali španielsky. To som sa však dozvedela až po mojom príchode. Mallorca má totiž vlastný jazyk (druh Katalánčiny), ktorý znie úplne inak ako španielčina. Tá je síce úradným jazykom, ale deti sa ju začínajú učiť až v škole, dovtedy komunikujú iba v mallorčine. Takže aj keď dospelí členovia mojej rodiny vedeli po španielsky, používali ju iba výnimočne, a to v styku so zákazníkmi alebo na úradoch. Napriek tomu, že som chodila tri krát do týždňa na hodinu Španielčiny, mimo hodín som mala len málo možností praktizovať ťažko získané vedomosti.

Každopádne som vďaka mojej rodine a učiteľke „pričuchla“ pravému majorskému životnému štýlu. Kde inde by som si mohla trhať mandle alebo čierne a zelené figy priamo zo stromov? Jesť plody kaktusov u nás nie je možné, ale na Mallorce si vyjdete do poľa, kliešťami odtrhnete pichľavé červené zrelé plody a môžete urobiť chutný kaktusový koláč... Na Slovensku chodíme na huby. Tam zasa s vedierkom v ruke na slimáky. Pred použitím sa prikrývajú na tri dni, aby neušli a očistili sa dočista dočista a po dôkladnom umytí sa uvaria vo vývare. Jedla sa špáradlom namočené do omáčky. Mňam. Ostatné. Špeciality pre mňa neboli v porovnaní s týmito veľmi nezvyčajné – ryby a morské prílišky na rôzne spôsoby, údený jazyk pečienka s kapustou, čerstvou červenou paprikou – ktorú, mimochodom, používajú pomerne často. Vyznávači vína si môžu pochutnať na mnohých kvalitných vínach. Keďže mandľovníky rastú na ostrove všade aj typický koláč je z mandlí a podobá sa našej bábovke.

Ostrov je možné prejsť autom zo západu na východ za hodinu a pol. Hlavné mesto Palma de Mallorca nemá viac než pol milióna obyvateľov, ale počas sezóny praská vo švíkoch. Ak si však chcete užiť krásnu prírodu, treba ísť na sever. Vysoké hory, mnohé vyhlídkové body na šire more a rozmanité pláže sa tiahnu celou severnou časťou ostrova. Na východe ma očarili jaskyne. Musím uznať, že som ešte také obrovské a zdobené podzemné diery nevidela nikdy v živote. Počas jednej prehliadky sa do jaskyne zmestí aj 800 návštevníkov. V lete sa v nich denne konajú rozličné predstavenia klasickej hudby, pretože jaskyne popretkávané podzemnými jazerami majú jedinečnú akustiku.

Dediny na Mallorce sú od slovenských odlišné. Mávajú krásne historické centrá a väčšinou dvojposchodové domy nemajú vlastnú záhradu, ale sú spojené a tvoria uličky (podobne ako centrum v Prešove, len v menšom). Zelenina a ovocie sa pestuje na suchých poliach a záhradkách mimo dedín, pričom zavlažovať sa musia skoro každý deň. Všetky okná majú vonkajšie okenice, ktoré sú vždy zatvorené. Keď sa prechádzate dedinou, máte pocit, že nikto nie je doma alebo že všetci spia. Letná páľava prinúti každého (okrem turistov) pozatvárať všetko, čo sa dá a skryť sa do tieňa. Spoločenský život začína až večer. A ten si Mallorčania vedia užiť. Každá dedina má počas roka viacero osláv. Oslavujú sa rôzni svätí, patróni rybárov, meniny. Napríklad najbežnejšie mužské meno je António a oslava tohto mena je vždy spojená s obrovskými slávnosťami. Oslavujúcu dedinu na prvý pohľad rozoznáte, pretože jej ulice sú vyzdobené bielymi stuhami a každý deň sa niečo deje. Organizujú sa súťaže pre deti aj dospelých, tancuje sa, chlapi z dediny chodia v maskách, v uliciach sa zapalujú vatry, robia sa ochutnávky jedál, hrá sa divadlo a usporadúvajú sa koncerty, rôzne atrakcie lákajú nielen domácich, ale aj turistov. Keďže je v zime chladnejšie, najväčšie slávnosti sú práve v tomto období. Dediny organizujú v zime za prijateľnú cenu tiež rozmanité kurzy pre dospelých – varenie pre vegetariánov, thajské jedlo, tancovanie klasických aj moderných tancov, keramika, počítače a množstvo iných. Viacerí známi mi povedali, že zimu majú najradšej, pretože vtedy začína skutočný spoločenský život. Veľa ľudí pracuje v lete celý deň. Turistická sezóna trvá zvyčajne do októbra, potom nasleduje niekoľkomesačný oddych a zábava.

Zimu na Mallorce som nemala možnosť zažiť na vlastnej koži, ale aj letný študijný-pracovno-relaxačný pobyt som si naplno užila a vrelo ho každému odporúčam.

Mgr. Lenka Vancová

Z Pamätnej knihy obce Drienov

Strana 34, Živelné pohromy

„Dľa Tothovej monografie rieka Torysa r. 1673 v jej údolí zničila všetko čo jej do cesty prišlo. V r. 1716 marci, ani do Prešova sa nedalo cestovať. R. 1746 šarišská stoličná vrchnosť zakazuje vrby vyrubovať okolo Toryse, lebo počas rozvodnenia trhá brehy a mení koryto. R. 1764-om Torysa v jej údolí zničila celú hradsku. Dňa 24-26 augusta 1813 v údolí rieky nad obcou Brezovica, ktorá leží severne od Sabinova, bola prietrž mračen. Voda v koryte rieky stúpala zázračne, rýchle, vystúpila z brehov na jednu sľahu do výšky až po Budimir. Rozliala sa preto veľmi široko po celom okolí. Ničiacie vlny sobraly nie len domy, ale i dediny. Ľudia už dobre pamätajú na veľkú povodeň, ktorá bola 13. aug. 1893. Nad obcou Tulčik v údolí Sekčova, ktorá leží severne od Prešova, bola prietrž mračen, voda tak vysoko vystúpila, že zničila na hradskej Drienov – Lemešany všetky mosty. Rozliala Torysa po celom okolí po roliach, skade sobrala, čiže odplavala celú úrodu. Na našom chotári sobrala do 10.000 „hromadkov“ križov zrna. Vôbec tam kam sa voda rozliala, nezostalo ničoho. Roku 1905 bolo katastrofálne sucho. Rieka Torysa sa všade dala prekročiť. Niektoré studne v obci celkom vyschly. Vo Varhaňovciach nebolo vody, štát musel napochytre

dopraviť tam pumpy, aby ľudia i dobytok nezahynul. V tom roku bolo všetko drahé, lebo následkom nedostatku vláhy bol vo všetkom veľký nedostatok. 1913 cez žatvu lejaky „slotno“ boly každodenné, obilie porastlo, chlieb bol nedobry. V auguste 1914-tom prihnal sa z juhu orkán. Trval veľmi krátko, no preca narobil škody. Poškodil strechy niektorých domov s polia sobral križe a počeral. Snopy na krajoch dediny lietaly ako husi. V druhej polovici januára 1929 začala treskúca zima, o akej niet pamätníka. Boly kruté mrazivé severné vetry. Celzius merial - 29 –30 stupňov celzia. 1923 obilie veľmi poškodila obilná hrdza. Na ulici smer ku cintorinu, byvajú časté snehové záveje. Celú ulicu pokrýva 3 až 6 m sneh. Doprava po ulici býva zastavená. Ku studňám, aby sa občania dostali narobia v snehu tunely. Bolo to už po válke, keď na ulici dom J. Mikluša snehom bol tak vysoko zasypaný, že len občania vyslobodili jeho a rodinu z nebezpečia, ktoré im hrozilo. Sneh na ulici udrží sa až do konca mája, kým slnečným teplom sa neroztopí. Dodávam, že 1929 už spomenutá tuhá zima uškodila najviac ovocným stromom, menovite stromom orechovým. oziminám natoľko nie, lebo bolo veľa snehu.“

POZVÁNKA

Kultúrna komisia pri Obecnom úrade v Drienove pre Vás pripravuje výstavu fotografií
Drienov a svet očami Drienovčana.

Výstava sa bude konať 20. novembra 2004 v budove rekonštruovaného kina.

Usporiadatelia vyzývajú všetkých, ktorí radi fotia, aby sa tiež prezentovali na tejto výstave. Víťané sú zvlášť fotografie zo starého, ale aj nového Drienova a fotografie z Vašich ciest po svete. Prihláste sa na obecnom úrade alebo v knižnici.

Oznamujeme Vám, že ako každý rok, aj v budúcom roku sa bude konať **Valentínsky ples**. Predbežne počítajte s dátumom 4. 2. 2005, so živou hudbou a dobrou večerou. Vstupné – 200,- Sk.

A B E C E D A z d r a v i a

F ako Faktor Rh

Všetci vieme, že existujú 4 krvné skupiny – A, B, AB a 0-nula. Spolu ich nazývame systém AB0. No okrem toho základného delenia sa určuje ešte niečo – Rh faktor. Čo to vlastne je? Prečo je taký dôležitý, že ho musíme poznať? Je to, podobne ako krvné skupiny AB0, vlastnosť červených krviniek, ktorú treba vyšetriť pred transfúziou krvi, navyše však aj u tehotných žien. Bol objavený roku 1940 a meno dostal podľa druhu opice, u ktorej bol nájdený – *Macacus rhesus*. Jeho objav objasnil dovtedy nevysvetliteľné komplikácie pri prevodoch krvi. Napriek tomu, že sa prihládalo na krvné skupiny AB0, stále vznikali alergické reakcie so smrteľnými následkami.

Rh faktor je antigén (látka schopná vyvolať alergickú reakciu), ktorý sa nachádza na povrchu červených krviniek. 85% ľudí ho má – tí sú Rh+ (=pozitívni), zvyšok ho nemá – tí sú Rh- (=negatívni). Takže, ak podáme Rh+ krv, ktorá sa síce zhoduje v AB0 systéme, človeku, ktorý je Rh-, jeho telo bude darcovskú krv vnímať ako cudzorodú a spustí sa alergická reakcia.

Tento princíp sa uplatňuje aj pri ďalšom závažnom stave súvisiacom s nezhodou Rh faktora. Ak je budúca matka Rh negatívna a jej plod zdedí Rh+ po otcovi, matkino telo rozoznáva krv plodu ako niečo cudzie, začne proti nej vytvárať protilátky a tie spôsobia u dieťaťa masívny rozpad červených krviniek,

ktorý sa okrem iného prejaví ako ťažká novorodenecká žltáčka a chudokrvnosť. To sa zhoršuje s každým ďalším tehotenstvom, lebo matkino telo má prichystaných stále viac protilátok. Nebezpečenstvo novorodeneckej žltáčky spočíva v možnom ťažkom a nenávratnom poškodení mozgu dieťaťa. Preto sa Rh faktor vyšetruje u všetkých tehotných žien a ak je matka Rh negatívna, intenzívne sa sleduje celý priebeh tehotenstva a stav po pôrode.

Aj keď Rh faktor bol objavený pomerne nedávno, tento objav pomohol zachrániť už mnohé životy.

MUDr. J. Š.

Nové knihy nielen pre Drienovčanov

V polovici novembra vydá Vydavateľstvo Vaško dve knihy, ktoré môžu zaujať najmä nás, Drienovčanov.

Kniha *Ako sa niekedy žilo v Drienove* napísal ešte za svojho života dnes už nebohý Anton Korem. V knihe sa čitateľ dočíta o živote Drienovčanov za starých čias, o práci roľníka počas roka, o oblečení, jarmokoch, ľudových zvykoch, ľudovej tvorivosti, stravovacích návykoch a mnohých iných zaujímavostiach. Kniha obsahuje aj množstvo starých fotografií často až 109 rokov starých. Je vhodná pre každého a môže zaujať najmä mladú a strednú generáciu, ktorá už nemala možnosť zažiť autentickú starú šarišskú kultúru.

Knihu *Listy synovi* zostavil Albín Korem. Obsahuje zaujímavé a poučné myšlienky, rady, životné skúsenosti, zážitky a pozorovania zo života, ktoré syn Albín povybíral z veľkého množstva listov, ktoré mu rodičia

posielali do Kanady a neskôr do Ghany. Táto kniha obsahuje aj mnoho fotografií a po šarišsky napísaných básní, ktoré syn Albín posielal svojim rodičom z cudziny. Táto kniha môže byť zaujímavým čítaním pre každého.

Obidve knihy sú napísané v šarišskom nárečí a môžu mladým čitateľom pomôcť uchovať a pestovať si tento vzácny poklad. Vydania obidvoch kníh financoval Ing. Albín Korem. Knihy sa budú predávať bez zisku – za výrobnú cenu. Z utržených peňazí venuje Ing. Korem Obecnému úradu v Drienove 20000 Sk na zakúpenie digitálneho fotoaparátu s príslušenstvom a 5000 Sk venuje šachovému oddielu v Drienove.

Obidve knihy sú vhodným darčekom pod vianočný stromček.

Dyňový Kubo 2004

Už pred vyše mesiacom sa na miestnom amfiteátri zišlo okolo osemdesiat detí, aby zmerali svoje sily v pravidelnej súťaži – vyrezať zaujímavého dyňového Kuba. Kultúrna komisia pravidelne každý rok pripravuje pre detí toto spostenie jesene. Pekne rozbehnutá súťaž bola narušená nepriazňou počasia, ktorá vyhnala deti pod ochranu striešky pri základnej škole. O stravu a teplý čaj bolo postarané a aj dnes majú niektoré ratolesti masťné brady od klasického „šmalcovaného“ chlebička a tie, ktoré si nečistia zúbky aj teraz šíria cibulovú vôňu. Po dokončení práce sa presunuli pod ochranu strechy bývalého kina, kde netrpezlivo očakávali výsledky vyhodnotenia. Porota mala znovu veľmi ťažkú úlohu. Kto bol na súťaži mi dá určite za pravdu, kto nebol, môže si fotografie Kubov prezrieť na našej internetovej stránke vo fotogalérii.

Z päťdesiatichsiestich vyrezaných Kubov sa umiestnili na prvých piatich miestach práce nasledujúcich detí: 1. Filip Jacko (na obr.), 2. Mária Sabolová, 3. Nikola Sosová, 4. Lenka Sokolová, 5. Natália Sosová.

Tieň nad výsledkami vyvolali protesty niekoľkých detí a rodičov, ktorí oprávnenne upozornili nato, že niektorí súťažiaci prišli s hotovými Kubami, ktoré im pomohli vypracovať rodičia. Týmto sa usporiadatelia ospravedľujú pracovním súťažiacim a na ďalší rok si už dáme na tieto veci pozor. Súťažné čísla budú pridelené len vyčisteným dyniam a priebeh práce bude kontrolovaný členmi kultúrnej komisie. A ak bude nedostatok financií, bude vyhlásená aj „open“ kategória pre donesených Kubov. Tak to bude najspravodlivejšie a predídeme sklamaniam detí, ktoré prišli preukázať svoju fantáziu a majstrovstvo v práci s nožikom.

A komu patrí poďakovanie. Najväčšie znovu pani Gimerskej, ktorá znovu pripravila tričko s krásnym logom a trúfam si povedať, že hlavne kvôli nemu prišli všetci súťažiaci v prvú októbovú sobotu k obecnému úradu. Ďalej patrí poďakovanie členom poroty, minuloročným deviatkám a p. Koremovi, členom kultúrnej komisie a starotovi obce, ktorého pohotové vyriešenie zlých

poveternostných podmienok umožnilo dokončiť súťaž. Zároveň si súťažiaci a diváci prezreli už dokončené priestory budúcej drienovskej škôlky. Za hodnotnú a praktickú cenu patrí poďakovanie p. Ladislavovi Rabatínovi, zástupcovi ING-Group. O hudobný sprievod sa postaral v ťažkých podmienkach DJ – Gabo. Organizátorov a aj súťažiacich vyspovedala šarmantná budúca novinárka zo školského časopisu slečna Sokolová. Záver? Klasicky – do videnia o rok!!!

Mgr. Peter Illiáš

Birmovka v Drienove po piatich rokoch

Dňa 10.10.2004 sa po piatich rokoch v Drienove konala birmovka. Privítali sme pomocného biskupa Košickej diecézy Bernarda Bobera, ktorý udelil sviatosť 240 birmovancom. Príprava na birmovku trvala takmer dva roky. Duchovný otec sa stretával s birmovancami a pred skúšaním dostali otázky, ktoré sa všetci snažili zvládnuť a naučiť. Aj ostatní veriaci sa podieľali na príprave – pred kostolom sa upravoval terén. Práca skomplikovala sobotňajší dážď. Samotná birmovka prebiehala plynule podľa programu. Birmovanci dostali dar Ducha Svätého a mali sa stať dospelými kresťanmi, ktorí majú vedieť obhájiť svoju vieru a byť ochotní pre ňu i trpieť. Mnohí sú podľa slov biskupa prečítaní - z výrazu tváre i pohľadu očí je možné prečítať, čo je v duši človeka, aké hodnoty usmerňujú jeho život, podľa čoho žijú a ako sa správajú.

Ďakujeme duchovnému otcovi i všetkým, ktorí pomáhali pri príprave i priebehu slávnosti. Ďakujeme tým čo sa za nás modlili aby sme boli generáciou, ktorá si váži kresťanské hodnoty a podľa nich aj žije.

Ján Marcin

Ť a ž k á f u t b a l o v á j e s e ň

Jesenná časť okresných majstrovstiev vo futbale sa skončila v poslednú októbrovú nedeľu. Súťažili v nej aj tri drienovské družstvá. Zopakujme si s akými výsledkami a akou hrou.

Najlepšie sú na tom naši dorastenci, ktorí z 12 zápasov hrali vonku osemkrát a priviezli si 9 bodov. Doma „zakopli“ iba raz, a to proti Chmeľovu, keď prehrali 0 : 1. V tabuľke sú po jeseni na 6. mieste, ale veľmi ich bude mrziť zbytočná strata troch bodov po zápase v Lemešanoch, keď vedúci mužstva po konflikte s rozhodcom ich o tieto body „obral“ a seba pošramotil povest' a vykoledoval si finančnú stratu. Je to apelovanie na všetkých nás, funkcionárov a hráčov, ale aj fanúšikov, že atakovanie rozhodcu alebo aj súpera je finančne náročné. Bodaj by sa takéto neduhy viac neopakovali.

Súťažne sa prvýkrát predstavili aj naši žiaci v II. A triede. Po jeseni sú na 7. mieste so 4 bodmi, ale v jari budú mať lepšie vylosovanie a viac budú hrať doma, čo sa, dúfajme, prejaví na výsledkoch. Tu by som chcel poprosiť rodičov, aby chlapcom nezakazovali chodiť na tréningy a zápasy. Zdá sa nám, že je lepšie, keď športujú pod dozorom trénerov, ako keď vysedávajú pri televízore, internete alebo počítačových hrách. Ešte horšie môžu dopadnúť nekontrolovaní v rôznych partiách, kde im hrozí fajčenie, pitie, fetovanie atď.

Zatiaľ najhoršie postavenie v tabuľke majú dospelí, keď po jesenných zápasoch sú na 12. mieste. Z 13 stretnutí hrali osemkrát vonku a iba päťkrát doma. Raz síce dokázali vyhrať vonku – v Širokom, ale na druhej strane dvakrát prehrali doma. Domáce prehry a slabšie výkony mužstva mali za následok, že došlo k výmene trénera, čo je zaužívané aj vo vyšších súťažiach napr. v Banskej Bystrici, Trnave, Žiline, ale aj v susedných Ličartovciach. Došlo k zlepšeniu výkonov, ale hlavne k zodpovednejšiemu prístupu k hre a výsledky ukázali, že sa dá vyhrávať aj so silnými súpermi. Treba pochváliť obranu s brankárom. Veľmi sa zlepšila aj hra zálohy najmä príchodom mladého Timka. V 13 zápasoch sme dostali iba 20 gólov, čo je veľmi dobrý priemer 1,5 góla na zápas. Stále to neide útoku, ktorý dal iba 14 gólov, čo je priemerne iba 1,07 góla na zápas. Strelecky sklamal Čontofalský, od ktorého sme čakali viac gólov, ale aj ostatní by mali pridať v strelbe. Vrátil sa Kišiday, nuž čakáme, že sa to prejaví v hre útoku. Počasie dovolilo, že sa bude predohrávať dačo z jari, takže veríme, že sa to prejaví na hre nášho mužstva, ktorému prajeme viac úspechov pre potešenie fanúšikov.

Milan Bardák

S t o l n ý t e n i s

Začal sa nový súťažný ročník stolného tenisu v okrese Prešov, do ktorého sa prihlásil aj náš drienovský stolnotenisový oddiel. Hráme V. ligu tzv. prvú triedu, do ktorej sme po dlhých 20 rokoch konečne postúpili pred dvomi rokmi z druhej triedy. Najväčšiu zásluhu na postupe nášho oddielu mali naše dlhoročné opory Peter Marko, Cyril Sabol, Jozef Staško, Jozef Jurko a Juraj Sabol. Prvý rok v prvej triede nebol pre nás veľmi úspešný. Zapltili sme tzv. nováčikovskú daň a skončili sme tretí od konca z dvanásťčlennej skupiny. Ale minulé sezónu sa naši chlapci už dobre rozohrali a po jeseni sme viedli tabuľku o skóre pred Športklubom Prešov „B“, kde za Prešo hrali aj niektorí chlapci z „A“ mužstva. A nebyť dvoch nešťastných prehiev 10 : 8 s poprednými mužstvami v jarnej časti, mohli sme hrať kvalifikáciu o postup do IV. ligy.

Naši žiaci sa minulé rok opäť zúčastnili súťaže základných škôl v stolnom tenise, kde naše farby hájili chlapci Patrik Fedor, Gabriel Fecko a Daniel Orlovský. Za dievčatá bojovali Miroslava Fogarašová, Júlia Chyláková a Jana Nemcová. Chlapci skončili v silnej konkurencii 16 družstiev na 5. mieste a dievčatá na 4. mieste.

Pre žiakov, ktorí navštevujú stolnotenisový krúžok bol zorganizovaný dlhodobý bodovací turnaj, ktoré sa zúčastnilo 18 žiakov a žiačok v štyroch kolách. Pekný pohár za víťazstvo si

nakoniec odniesol Rasťo Staňo. Medzi dievčatami zvíťazila Miroslava Fogarašová. Taktiež sa hralo o majstra školy v stolnom tenise, kde zvíťazil Lukáš Straka. Aj v tomto školskom roku sme už rozbehli dlhodobý bodovací turnaj pre žiakov. V jeho prvom kole súťažilo 13 chlapcov a 5 dievčat. Takisto chceme v januári usporiadať turnaj o majstra Základnej školy v stolnom tenise.

Naše družstvo mužov začalo prípravu na novú sezónu v septembri. Ale , ak sme chceli hrať pingpong, najprv sme museli opraviť osvetlenie v telocvični. Aj v novom súťažnom ročníku chceme nadviazať na minuloročné úspechy a opäť zabojovať o najvyššie méty, prípadne vybojovať historický postup do IV. ligy, čo by bol pre náš oddiel, ako aj pre obec Drienov, obrovský úspech. Je to však veľmi ťažká úloha, pretože hráme s vlastnými hráčmi, ktorých sme si sami vychovali, pričom za iné mužstvá hrajú chlapci z klubov, ktoré hrali ligu, ale pre zlú finančnú situáciu sa rozpadli.

Činnosť nášho stolnotenisového oddielu v Drienove podporuje finančne obecný úrad, za čo je mu srdečná vďaka, pretože bez peňazí sa stolný tenis robiť nedá a hrozil by zánik nielen oddielu, ale aj žiackemu stolnotenisovému krúžku.

Cyril Sabol

Z a b a v m e s a s o b č a s n í k o m

Vtipy

V Kanade prebieha súťaž v rúbaní stromov. Víťaza hneď obklopili novinári a dávajú mu všelijaké otázky. Jeden z nich sa pýta: „Prosím vás, kde ste sa naučili tak dobre rúbať stromy?“

Chlapík odpovedá: „No, naučil som sa to robiť na Sahare.“

„Na Sahare? Tam predsa stromy vôbec nie sú.“ čuduje sa novinár.

„Veď teraz už nie sú!“ s úsmevom vysvetlí záhadu víťaza.

Dežo sa rozvádza s Eržou.

„Vaša žena sa sťažuje, že ju ignorujete.“ hovorí mu sudca.

Dežo na to: „Ale , pán sudca, to je veľká somarina, veď ja si ju vôbec nevšímam!“

Traja stroskotanci John, Kurt a Vasil' sedia smutní na brehu ostrova a pozerajú do vody. Odrazu k nim pripláva zlatá rybka a prerečie: Môžem urobiť tri dobré skutky. Povedzte mi každý jedno svoje želanie a ja vám ho splním.

John dlho nepremýšľa: „Chcel by som byť so svojou Mary v Londýne.“ Len to dopovedal a už sa ocitol, kde chcel.

Kurt hovorí: „ Ja by som chcel byť so svojou Hildou v Mníchove.“ a už sa mu želanie aj vyplnilo.

Vasil' len pozerá a po krátkom premýšľaní nešťastne hovorí: „Što ja tu budu teper sam robiť? Ja choču, što by obydva ja byli nazad pri mne!“

Hlavalamy? – To je hračka!

Dnes uverejňujeme posledné dva nové hlavalamy. Ich riešenia spolu so svojou adresou odovzdajte do 9. decembra v knižnici pani Klappkovej. Na konci roka z úspešných lúštitel'ov jedného vylosujeme a odmeníme.

Hlavalam č. 11

Ako zostavíme 24 osôb do šiestich radov tak, aby v každom rade bolo päť osôb?

Hlavalam č. 12

Aké najväčšie číslo môžeme napísať štyrmi jednotkami?

Riešenie úloh z minulého čísla:

Hlavalam č. 9

Najmenšie kladné číslo napísané dvoma číslicami je číslo jeden napísané vo forme zlomku, napr.: 1/1, 2/2, 3/3, atď.

Hlavalam č. 10

Vieme, že chrobáky majú 6 nôh, pavúky 8. Z toho vyplýva, že v škatuli bolo 5 chrobákov $-5 \times 6 = 30$ nôh a 3 pavúky $-3 \times 8 = 24$ nôh. Spolu teda $30 + 24 = 54$ nôh.

Z o z á k l a d n e j š k o l y v D r i e n o v e

3. európsky deň rodičov a škôl

Prezentáciou myšlienky a programu EDRAŠu prostredníctvom rodičovských združení a relácií v obecnom rozhlasení i školou zhotovenými pozvánkami sme pozvali rodičov, hostí i širšiu verejnosť na 3. ročník podujatia. Po interiérových úpravách priestorov školy a tried, ktoré pripravili žiaci pod vedením triednych učiteľov a učiteľov, ktorí vedú výtvarný krúžok, sa 27. októbra 2004 hudobnou pozvánkou - hymnou EDRAŠu a hudobnými vstupmi v priestoroch školy začal deň otvorených dverí a sprievodné aktivity. Všetky triedy a odborné učebne sme sprístupnili rodičom a hosťom, pozornosť pútala predovšetkým nová jazyková a počítačová učebňa či školský klub detí. Vstupný plagát a orientačné tabule spolu so zamestnancami školy vítali a usmerňovali návštevníkov.

Prvá časť podujatia patrila otvorenej škole - prezentácii školy, aby sme poskytli obraz o profilácii školy. Viacerí rodičia i iní návštevníci sa na podnet vyučujúcich aktivne zapojili do procesu vyučovacej hodiny. Okrem prezentácie možností, aktivít, vyučovacích foriem a metód i skladby predmetov, ktoré naša škola ponúka, mali návštevníci možnosť vidieť deti v „akcii“: napr. pri výrobe štátnych vlajok, prezentácii jednotlivých európskych krajín, v inej krajine - triede mohli dokonca ochutnať kuchyňu tej - ktorej krajiny. Starší návštevníci porovnávali i nový obraz svojej školy, zmeny v interiéroch tried i školy a moderné vybavenie. Jazyková učebňa naplno ožila angličtinou, ktorá bola prezentovaná piatakmi a ich prácou s obrázkovým kalendárom. Šiestaci zasa ukázali spojitost' hudby a literatúry v netradičnom spracovaní rozprávky Narmia. V siedmom ročníku odznela pekná ľubozvučná slovenčina v pripravených interview žiakov, obdivuhodné boli priam moderátorské výkony. V odbornej učebni technických prác predviedli žiaci šikovnosť a chuť „pracovať“, a to hlavne pri výrobe búdok pre vtáčiky. Učebňa fyziky a chémie rovnako nezostala prázdna. Žiaci ôsmeho ročníka ukázali svoju presnosť, rýchlosť a správnosť v zapájaní elektrického obvodu, taktiež v hľadaní tieňa sviečky pomocou guľového zrkadla a šošovky. V počítačovej miestnosti predviedli deviataci zaujímavú prácu s internetom, jeho využitie na pragmatické účely. A nakoniec v rukách výtvarníkov ožili farby, ktorí prebudili svoje nadanie, a tým prispeli k výnimočnej atmosfére dňa.

V druhej časti sme poznávali svet - Ghanu výstavou nádherných exponátov cudzokrajných ozdobných i úžitkových predmetov, odevov a doplnkov, hudobných nástrojov, obrazového a literárneho materiálu, ale i odpoveďami na množstvo zvedavých otázok o Ghane, jej obyvateľoch a živote v tejto krajine i o samotnom aktérovi tejto pútavej aktivity - Ing. Koremovi, hosťovi z Ghany, rodákovi z Drienova. Jeho návšteva, zaujímavé exponáty a informácie zožali úspech, my - dospelí sme obdivovali i trpezlivý úsmev, s ktorým zvládol svoju náročnú aktivitu.

O priestor dolnej chodby sa Ing. Korem delil s Mgr. art. Staviščákom, našim novým kolegom. Výtvarný umelec bol neustále obklopený zvedavcami i záujemcami o svoj vlastný portrét. Tí, na ktorých sa nedostalo, závideli tým, ktorým sa podarilo získať svoj obraz. Obdivovali sme jeho pokojnú prácu, istú kresbu, no predovšetkým úžasnú schopnosť umelca zachytiť verne črty, tvár, výraz.

Súčasťou tohto bloku bola prezentácia účasovej tvorby p. Pištejovej a p. Buzogánovej. Množstvo detí, priam tlačienica vládla pri zručných kaderníckach, ktoré nielen strihali a česali, ale i líčili. Záujem bol obrovský nielen zo strany dievčat, ale i chlapcov, ktorí využili každú voľnú stoličku, aby si nechali skrátiť účes podľa možností čo najkratšie. Všetci obdivovali, no väčšina sa túžila stať priamym účastníkom. Dievčatá - kaderníčky nápor bravúrne zvládli, strihali a líčili nielen pekne, ale i zručne, v obdivuhodnom tempe.

Nasledoval blok parašutizmu - beseda, videoprojekcia, skutočný padák, skutoční parašutisti, medzi nimi i naša p. vychovávateľka Mgr. Tarasovičová. Otázky nemali konca-kraja, pýtali sa malí i veľkí, so záujmom počúvali i „dospeláci“. Neprekonateľný adrenalin parašutizmu nadchol žiakov natoľko, že v „živej“ i virtuálnej demonštrácii zoskoku zostali mnohé ústa otvorené. Viacerí z nás zistili, že „skákať“ musí byť fantastické, no nie je to len zábava. Kúsok odvahy, kus umenia, kusisko práce. Napriek tomu si myslím, že by sme si mnohí dali povedať, aby sme aspoň raz zažili, čo to je, keď si človek „skočí“.

Po obedňajšej prestávke to opäť vrelo. Profesionálne automobilové pretekárky, čerstvé bronzové medailistky pohárového seriálu,

prezentovali adrenalinovú jazdu na naozajstnom pretekárskom aute. Šport, umenie i drina, to všetko v jednom. Ukážka športovej jazdy rozvírila záujem i diskusiu hlavne u chlapcov, keďže pretekár bol vlastne pretekárka. Po ukážkach jazdy mohli žiaci získať vytúžený plagát s podpismi, sadnúť si do „športiaka“, vychutnať atmosféru pretekárskeho auta a pýtať sa, pýtať ... Napokon sa deti odfotovali spolu s pretekárkami i autom, aby sme v programe mohli pokračovať. Rodičia, učelia a žiaci si v záverečnom bloku zmerali sily vo vzájomných športových turnajoch - v stolnom tenise, futbale a vybíjaní. I keď to nebolo hlavným cieľom, opäť išlo o „vážne“ súboje, opäť chceli všetci vyhrať. Po športe a milom kultúrnom vystúpení, v ktorom žiaci pod vedením svojich učiteliek ukázali celú Európu v štátnych vlajkách i v tanečno-speváckom vystúpení v takmer všetkých európskych jazykoch, ukončila zástupkyňa rady rodičov svojím poďakovaním vydarený EDRAŠ.

Ďakujeme všetkým účastníkom, všetkým hosťom, osobitne tým, ktorí svojimi vystúpeniami prispeli k peknému podujatiu.

Mgr. B. Boboková, Mgr. M. Straková

Oslava sviatku Halloween v Drienove

V pondelok 25. 10. 2004 pripravili žiaci 5. a 6. ročníka pod vedením učiteliek oslavu sviatku Halloween. Cieľom bolo predstaviť tradície anglosaskej kultúry, nemenej dôležité bolo zdôrazniť ľudský rozmer akcie. Pri tejto príležitosti bola urobená finančná zbierka pre detský fond Unicef. Žiaci si pre tieto akcie pripravili masky a kostýmy, ktoré prezentovali spolu s programom v jednotlivých triedach.

Mgr. P. Mirdalová

Šarkaniáda

Október je mesiacom jesene. Príroda hrá všetkými pestrými farbami, vietor fúka a vtedy šarkany lietajú najvyššie. Tretiaci si na hodine výtvarnej výchovy zhotovili gigantické šarkany, ktorými vyzdobili priestory školy a s tými menšími sa vybrali na Koryto „popreháňať“ pestrofarebné draky a ježibaby čo najvyššie a čo najdlhšie. Akcia sa vydarila. Len škoda, že všetky pekné veci trvajú tak krátko.

Mgr. H. Šeminská

Olympiáda očami detí

Žiaci našej školy sa zúčastnili na výtvarnej súťaži Olympiáda očami detí. Súťaž organizovalo oddelenie estetickej výchovy ABC – centra voľného času v Prešove. Súťaž bola určená pre žiakov 2. stupňa. V krátkom čase, keďže uzávierka bola 6. 10. 2004, vytvorili žiaci 26 prác. Motívy prác súviseli so športom a s olympijskými hrami Atény 2004. Do súťaže bolo zaslaných 147 prác z 10 základných škôl. V II. kategórii – 6. a 7. ročníkov bola medzi desiatimi ocenenými aj naša Lívia Valečková zo 7. ročníka. Blahoželáme a želáme jej veľa ďalších úspechov vo výtvarnej práci. Výstava prác bude trvať počas mesiaca november 2004. Ste na ňu srdečne pozvaní.

Mgr. art. J. Staviščák

ZÁUJMOVÉ VZDELÁVANIE BOHATŠIE

Ponuka záujmových útvarov je opäť širšia. Pribudli nové záujmové krúžky, ktoré vedie p. vychovávateľka, p. Varga a p. Fecko: priestorová tvorba, strelecký a šachový krúžok. Členovia šachového krúžku sa už zapojili aj do turnaja v šachu, ktorý sa konal v Prešove. Aktívny je školský žiacky parlament pod vedením Mgr. Krajňákovskej, ktorý už stihol zorganizovať medzitriedny futbalový turnaj a každý týždeň organizuje „farebné piatky“.

Informujeme

Každý páry utorok majú rodičia budúcich stredoškôľakov možnosť konzultovať s výchovnou poradkyňou záujem svojich detí o štúdium na stredných školách. Konzultačné hodiny sú od 14.00 do 15.30 hod.

Fotografie k článku nájdete na internete: www.drienov.host.sk vo fotogalérii.